

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi E. M. o wznowienie postępowania

w sprawie z powództwa E. M.

przeciwko A. K.

zakończony prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w K.; sygn. akt Ca (...)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 maja 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 22 października 2007 r., sygn. akt II Ca

(...),

oddala zażalenie i przyznaje adw. W. B. od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w W. 1800 (tysiąc osiemset) zł kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu E. M. w postępowaniu zażaleniowym wraz z 22% podatkiem od towarów i usług.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił - jako niedopuszczalne - zażalenie E. M. na zarządzenie przewodniczącej w sądzie drugiej instancji o zwrocie skargi o wznowienie postępowania z powodu niezuzupełnienia jej braków.

W zażaleniu na to postanowienie pełnomocnik procesowy E. M. zarzucił naruszenie art. 394¹ § 2 w związku z art. 362 k.p.c., art. 316 w związku z art. 361 k.p.c. oraz art. 233 § 1 w związku z art. 382 k.p.c. i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kwestia dopuszczalności zażalenia na zarządzenie przewodniczącego w sądzie odwoławczym o zwrocie skargi o wznowienie postępowania na skutek niezuzpełnienia jej braków była już przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego. W postanowieniu z dnia 21 grudnia 1998 r., III CKN 739/98 (OSNC 1999, nr 5, poz. 102) Sąd Najwyższy stwierdził, że na wydane przez przewodniczącego w sądzie drugiej instancji zarządzenie o zwrocie skargi o wznowienie postępowania wobec niezuzpełnienia jej braków zażalenie nie przysługuje.

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela to rozstrzygnięcie i jego motywy. Wprawdzie wskazany w art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. katalog orzeczeń, na które przysługuje zażalenie, został rozszerzony w stosunku do stanu prawnego obowiązującego w chwili wydania przytoczonego postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 grudnia 1998 r., III CKN 739/98, jednakże również obecnie obejmuje on jedynie postanowienia sądu drugiej instancji. Stanowiska, że na zaskarżone zarządzenie nie przysługuje zażalenie nie podważa odwołanie się do art. 362 i art. 398 k.p.c., ponieważ odpowiednie zastosowanie tych przepisów - jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 38 lipca 1998 r., II CKN 88497 (OSNC 1999, nr 2, poz. 34) - może mieć miejsce tylko w odniesieniu do zarządzeń wskazanych w ustawie jako zaskarżalne zażaleniem.

Z przedstawionych powodów zażalenie podlega oddaleniu jako pozbawione uzasadnionych podstaw (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu jest oparte na § 6 pkt 6 i § 13 ust. 2 pkt 2 w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).